

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Šolske razmere.

(Govoril poslanec Fr. Robič v drž. zboru.)

(Dalje.)

Sedaj prehajam do šolskih uredob, kar se tiče poučnega jezika. Opozorim Njega ekscelenco učnega ministra, da prosijo Slovenci na Goriškem že več let za slovenske ljudske šole, ali zastonj. Ravno poslednjega januvarija je odklonil Goriški mestni zastop dotično prošnjo. Ali § 6 zakona o ustanavljanju in vzdrževanju ljudskih šol z dne 6. maja 1870 leta ukazuje: »Šolska oblastva naj gledajo, da se osnujejo potrebne ljudske šole brez vsacega nepotrebnega odlašanja in zagotovijo naj se pogoji za trden in uspešen obstanek«. Nadejam se, da najde Njega ekscelenca gospod učni minister brez težav sredstev in potov, da se ustreže pravičnim zahtevam slovenskih starišev v Gorici.

Gospoda moja! Spregovoriti hočem o tem, kake razmere so sedaj gledé na učni jezik v šolah na Koroškem. O teh razmerah lahko rečem, da se dolgo ne bodo dale ohraniti. To velevažno vprašanje pa hočem razpravljati mirno in stvarno.

Gospoda moja! Kdor ima zdrav človeški razum, prizna, da je ljudska šola brez ljudskega jezika nestvor; to še ljudska šola ni ne, temveč le jezikovna šola. Osnova ljudske šole brez ozira na materinščino nasprotuje vsem pravilom preskušenege vzgojeslovja, zato je tudi ni nobenega znamenitejšega pedagoga, ki bi tako uredbo zagovarjal in odobral. Ljudska šola je le nadaljevanje in daljši razvoj rodbinskega življenja in rodbinske delavnosti, in če šola ni tako osnovana, da bi se učilo v jeziku rodbine, ki je tudi jezik otrok, ne more izpolnjevati naloge svoje. Če se hoče skrbeti za izobraženje kacega naroda, se mu tudi v ljudski šoli mora pustiti jezik njegov.

Poduk v materinščini ima velik pomen v vzgojevalnem oziru. Vzgojevalne svoje svrhe šola ne doseže, če se v njej ne uči v materinščini. Že zaradi tega, go-

spoda moja, ostanemo vedno pri naših terjatvah, ki se ozirajo gotovo na pravo in pametno podlago in ne bomo mirovali, dokler se nam izpolnijo. Po poslednjem ljudskem popisovanju je na Koroškem kaci 360.000 prebivalcev, med temi 254.000 Nemcev in 106.000 Slovdncev. Po statističnem izkazu za leto 1890 je na Koroškem 356 ljudskih šol. Če zmatramo podatke o ljudskem številjenju za zanesljive — dobro vemo, kako se je pritiskalo pri ljudskem popisovanju, ali tukaj ni umestno govoriti o tem — mislili bi, da je na Koroškem vsaj 100 ljudskih šol s slovenskim učnim jezikom. In glejte, statistični izkaz pozna samo jedno slovensko ljudsko šolo. Pristaviti moram, da se je po več let trajajoči borbi posrečilo Slovencem, priboriti si še jedno slovensko ljudsko šolo. V statističnem izkazu je navedenih še 90 dvojezičnih. Ali, gospoda moja, tako imenovanih dvojezičnih šol že dolgo več ni. Posebno poslednji čas v Celovski okolici prav sistematično dvojezične šole preminjajo v nemške. Pri tem delu pa igra glavno ulogo neki c. kr. deželnega sodišča svetnik. Naš narod ima poseben respekt pred okr. glavarji, deželnega sodišča svetniki in grajščaki, od tod prihaja, da ta prememba v okolici Celovski ni ostala popolnoma brez uspeha. Na vseh dvojezičnih šolah se uči vsaj veronauk v slovenščini.

Na ukaz Njega ekscelence gospoda učnega ministra se je v pregledane učne načrte za ljudske šole na Koroškem vsprejel tudi posebni načrt za pouk slovenščine na dvojezičnih šolah. Ta učni načrt je le v toliko pridobitev koroških Slovdncev, da se je slovenščina sploh vsprejela v učne načrte in nam kaže, da ima minister za bogočastje in uk dobro voljo pomagati. Dobrih uspehov od omenjenega načrta naj pa nikdo ne pričakuje, ker se delajo na jedni strani njegovemu uvedenju, kakor so že povedali poslanci Šuklje, Klun in Ferjančič, največje in vse mogoče ovire, na drugi strani je pa ondi, kjer se je uvel, pouk v slovenščini tak, da je vsak

vspeh nemogoč. Ta posebni načrt za pouk slovenščine se ni vpeljal v vseh, temveč le v tridesetih dvojezičnih šolah. Po drugih se pa na slovenščino ozira le pri veronauku.

V slovenskih krajih so pa tudi čisto nemške šole, in sicer jih je 28. V teh se otroci seveda nič ne učé slovenščine. Vpraša se sedaj: zakaj se tega pouka udeležuje tako malo otrok ondi, kjer se je vpeljal, kajti vkupe se tega pouka udeležuje le 1800 učencev? Odgovor ni težak. Z uvedenjem posebnega učnega načrta se je pomnožilo število ur, podaljšal se je popoldanski pouk. Slovenščina se uči ob času, ko so otroci že utrujeni in želé počitka, katerega se že veselijo njih srečnejši sošolci ki se ne udeležujejo slovenskega pouka. Pri tem bi otroci morali v treh tedenskih urah vse zmagati, za kar na Kranjskem in Štajarskem potrebujejo dvanajst ur. Razven tega se pa v višjih letnikih ravno toliko nemščine zahteva, kakor na nemških šolah. Pri takih zahtevah bi slovenski otroci morali biti posebno od Boga obdarovani, da bi jim mogli zadostiti.

Beseda o lovski postavi.

Pod tem naslovom poročal sem že v lanskem letu, da je občina Janževirh-Arlica prosila našo kmetijsko družbo, naj bi ta posredovala, da se sedanji lovski zakon drugači, da bode kmetom, kakor lovcem enako pravičen. Obljubila je družba pomoč, ako se v tej zadevi oglasi več občin in zastopov, na kar sem jaz v omenjenem spisu opozarjal in priporočal.

Tega, o čem sem takrat splošno poročal, skusil sem si zadnje dni še posebej, namreč kako neugodno in za kmeta deloma jako krivično posreduje naša lovška postava med kmetom in lovcem, oziroma divjačino. Imel sem vzgojenega že precej lepega sadnega drevja, s katerim sem imel vedno največje veselje in veliko stavljal sem na-nje v poznejših letih. Zadnje dni objedel mi jih je pa nesrečni zajec tako, da je večina in to najlepših zgubljena. Po nasvetu prijatelja namazal sem jih v jeseni in sicer z mazilom od voženka in loja, ali to sredstvo, kakor vidim, je popolnoma neveljavno. Sedaj sem mislil na zadnjo pomoč, katero mi je priprosta in hladna pamet nasvetovala, namreč za toliko in tako očitno dokazano škodo moram vendar od najemnika lova dobiti nekaj odškodnine. Posvetovaje se o tem s tovarišem, kateremu so znane te razmere, palo mi je še to malo upanje mahoma v vodo. Lovski zakon namreč velevala škodo storjeno po divjačini najkasneje v 14 dneh, ko se je škoda opazila, naznaniti okr. glavarstvu, katero pošlje komisijo, da škodo pregleda in ceni. Ta komisija pa škodo ceni in dobi povrnjeno kmet le tedaj, ako je bilo drevje prej dosti zavarovano proti divjačini, namreč s trnjem ali slamo povito, ali vsaj močno z apnom pobeljeno. Slednje sredstvo, kakor sem se prepričal sam, je pa še škodljivo drevesom. Ker pa žalibog kmet posebno v jeseni ne more spraviti vsega, kakor bi rad, ni se čuditi, da dostikrat tudi sadna drevesca ostanejo brez omenjenega zavarovanja in v tem slučaju so dana v milost in nemilost požrešnim zajcem. Ako v tem slučaju naznaniš škodo glavarstvu, ne dobiš nobene odškodnine, navrh pa si obsojen plačati stroške, kar se pravi prititi z dcžja pod kap.

Sedaj pa poglejmo, kako se po drugej strani skrbi za pravice lova! Slučaj je hotel, da mi je bil pred par

tedni kaznovan hlapec, ki je s puško šel v bližnji gozd pa so ga zasegli, ter se mu je odvzela puška, navrh pa je dobil še 48 ur zapora. S prisego lahko potrdim, da celo leto ni storil škode v lovu ne za groš, ali to ga ni izgovarjalo, niti vpraša se o tem. Ako se pa nasprotno kmetu zgodi škode še toliko po divjačini, pa kmet slučajno ni zavaroval, kakor se zahteva, drevja družih sadik, nima nobene pravice do odškodovanja. Kako se to vjema, moja ali nobenega kmeta pamet menda ne razume, pač je to očitno in žalosten dokaz, kako naše postavodajalstvo skrbi za kmeta. Po ednej strani se mu priporoča, zarezati sadna drevesca, kajti sadni pridelki bodo imeli zmiraj večjo vrednost itd., po drugej pa se v okviru postave napredku temu v lice bije. Še več! Pred par tedni je v debelem snegu dobil neki fant dva zajca — živa. Poročal je to najemniku lova, ta pa je ukazal ju izpustiti. Minol je namreč obrok, v katerem se smejo zajci loviti, sedaj pa so prosti, če tudi v toliko škodo kmetu. Toraj lov in divjačino brani postava na vse načine, kmet in njega pridelki naj pa bodo izpostavljeni vsem nevarnostim! Več prihodnjic.

Cerkvene zadeve.

Slomšek v spomin.

Pri Slomškovi svečanosti v Mariboru dne 2. svečana 1893 govoril dr. Ant. Medved.)

(Dalje.)

Slomšek se je trudil storiti več, kakor je bila njegova stroga dolžnost. Globoko bil je preverjen, da naš narod, kakor sploh tudi vsak drugi, le na verski podlagi procvita; ako izgubi vero, izgubi vse! Sam je takó-le rekel: »Najboljše je pač vselej v tisti deželi in v tisti hiši prebivati, kjer je vera gospodinja... Proklet naj bo nauk, ki trdi: država ne potrebuje vere!« S tem plemenitim verskim prepričanjem pisal je Slomšek svoje čudovito lepe pastirske liste, svoje prekrasne molitvene knjige: »Apostolsko hrano«, svoje prelepo »Krščansko devišvo« in »Življenja srečen pot za mladeniče«, knjigi, ki ste marsikaterim mladeničem in čistim devicam odprle nebó. Kolikor je Slomškovih molitvenih knjig, toliko je prebogatih, nevsahljivih studencev pobožno-krščanskega življenja med Slovenci. Ustanavljal je Slomšek tudi pobožne bratovščine in družbe; zlagal cerkvene pesni, prošinjene najčistejšega cerkvenega duha; pridigoval je neštevilnokrat po celi vladikovini, kakor pravi apostol, in ognjevitó je unemal svoje vernike k neskončni ljubezni do Boga.

V nebesa dvigajmo mi srce in okó,
Slovencem luč naj sveta vera bo!

Tako je pel naš Slomšek. Bog pa vneta delovanje svojih dušnih pastirjev vselej blagoslovi. Tudi Slomškov je. »Priznati moramo — tako govori nek njegov živopisec — da je po Slomšku nova, oživljajoča pomlad pobožnega cerkvenega življenja napočila lavantinski škofiji; kajti karkoli je on kot škof govoril, pisal ali delal, imelo je samo edini namen: poveličevati božjo čast in pospeševati dušni blagor«. Kar je pa v verskem oziru druge učil, to je najzvestejše tudi sam storil. Angeljska čistost, rekel bi, serafinska pobožnost, in druge čednosti so se lesketale na njem, kakor biseri. Kakšno visoko mnenje in spoštovanje o Slomškovi svetosti naš priprosti narod ima, je najboljše znamenje to, da ga vsi v nebesa povzdigujejo. Čul sem sam, ko je pošten vrl kmet nekega duhovnika vprašal: »Kdaj bojo pa vendar škofa Slomška za svetnika razglasili?« — Da, vse za vero! O Slomšek, kako ganljivo je on to storil! Kako vzoren vzgled nam daje! Da bi ga pač mi in z nami

vsi slovenski rodoljubi posnemali! Da bi pač bili vsi narodni Slovenci tudi pobožni Slomšeki!

Naše narodno geslo zahteva pa še več. »Vse za vero, dom, cesarja!« Vse torej tudi za dom, za domovino, za naš premili narod! Je-li to Slomšek storil? Ah žal, da mi ne preostaja dovolje časa, na to vprašanje odgovoriti, kakor želim. — V nekem zborovanju je Slomšek Slovincem navdušen zaklical: »Ljubite svojo domovino, v kateri je vaša zibelka tekla in v kateri bo hladni grob vas kril! Ljubite svoj narod in njegov prekrasni jezik!« Nekje drugje pa je rekel: »Kakor lepoto deviške neveste, častim in vsem priporočam lepoto maternega jezika!« Rojaki, niso-li Vam to zlate besede ali Vas ne navdušujejo? Slomšek jih pa ni samo govoril — on je tudi ravnal po njih! Neprecenljive so njegove zasluge za narodno stvar. V slovstvu kil je pogumen začetnik, ki je modro in vstrajno ledino slovensko oral. S popolno pravico ga njegov odlični, plemeniti životopisec Kosar imenuje: Steber slovenskega slovstva. Slomšekove pesmi so segale narodu globoko v srce; pel jih je in jih bo vedno rad pastirček na planini in gospoda se divi v blestečih dvoranah na njihovi milobi. Njegove mnogotere in obširne knjige so za naš razvoj velevažnega pomena. Njegove »Drobtinice« so se narodu prikupile, kakor morebiti nobena druga knjiga ne. Pravi biser pa so njegovi nedoseženi životopisi in pastirski listi, s kakoršnjimi bi se pogumno ponašal vsak drugi narod. Slomšekovi govori so dosegli prvi labor na Slovenskem, ljudstvo je sploh reklo: »Slomšek govorijo, kakor bi rož'ce sadili«. Nesmrtni so Slomšekove zasluge za slovensko šolo; kdo ve, ako bi mi vsaj to trohico slovenskega poduka v šolah imeli, če Slomšeka ne bi bilo? Kot izboren šolski strokovnjak slovel je daleč okoli, avstrijsko ministerstvo je to laskavo priznalo. Njegov »Blaže in Nežica« je zvezda v šolski odgoji. Narodno omiko in prosveto je Slomšek širil z vso silo.

Le bistrimo si glave, ne dremajmo zaspani,
Sovražnim narodom prodani! —

djal je. — V narodnem boju bil je hraber, nevstrašen junak. Živel je v času, ko so sovražniki Slovincem pretéč rekli: živeti ali umreti! In glejte, rojaki: mi še živimo! Da pa še živimo, in da bomo, ako Bog da, vedno krepkeje živeli, to je v veliki meri Slomšekovo delo. On je narodno stvar branil v visokih krogih, akoravno je za to prestal marsikatero grenko. Za narod je navduševal in pridobival priprosto ljudstvo in omikani svet. V narodnem delovanju ravnal se je po besedah, katere si je sam za prelepo, ganljivo vodilo izvolil; rekel je: »Za narod malo govoriti, veliko delati, vse pretrpeti!« O zlate besede! Slavna gospôda, ste si jih zapomnili? Jaz Vam jih ponovim: Za narod malo govoriti, veliko delati, vse pretrpeti! Rojaki, spolnimo jih! Že ob večeru svojega življenja bil je Slomšek v romantični Solčavi. Ko je od belih snežnikov slovo jemal, zapel jim je tako-le:

Oj z Bogom, hčere stare matere, mogočne Slave,
Povzdigajte Slovincem bistre glave,
Naj bodo vrli sini Slave!

Ta opomin je tako rekoč Slomšekova narodna oporoka. Izvršujmo to naročilo svojega najslavnejšega rojaka, nesmrtnega Slomšeka!... (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Posojilnica na Vranskem

imela je leta 1892 prometa 152.290 gld. 13 kr. Pristopilo je leta 1892 novih zadrušnikov 113, kateri so vplačali deležev 1290 gld., [izstopilo pa je 15 zadrušnikov

in vzdignilo deležev 150 gld., tedaj je pristopilo več zadrušnikov 98 in vplačalo več deležev za 1140 gld. Leta 1891 je bilo 97 zadrušnikov, kateri so imeli v deležih 1740 gld., koncem leta 1892 je bilo tedaj zadrušnikov 210, kateri imajo vplačanih deležev 2880 gld. Hranilnih vlog vložilo se je leta 1892 od 179 vlagateljev 56.751 gld. 58 kr., vzdignilo pa se je 18.025 gld. 65 kr., tedaj se je več vložilo 38.725 gld. 93 kr. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1891 je bilo 28.572 gld. 94 kr., kapitalizovane obresti od hranilnih vlog leta 1892 znašajo 1609 gld. 72 kr., tedaj je stanje hranilnih vlog koncem leta 1892 68.908 gld. 59 kr. Posojil se je leta 1892 izplačalo 135 zadrušnikom 34.261 gld., vrnilo pa se je 7022 gld. 25 kr., tedaj več posodilo 27.238 gld. 75 kr. Stanje posojil koncem leta 1891 je bilo 18.023 gld. 49 kr., tedaj stanje posojil koncem leta 1892 45.262 gld. 24 kr., 'danih 216 zadrušnikom. Čisti dobiček leta 1892 znaša 848 gld. 40 kr.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud posojilnice in se obrestujejo po 4½ %.

Posojila se dajejo proti 6% samo zadrušnikom. Uradni dan je vsako sredo od 9. ure do pol 12. ure dopoldne. Ako je v sredo praznik, uraduje se nasledni dan.

Posojilnica na Vranskem ima letni občni zbor v nedeljo dne 5. marca 1893 ob 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi

Za načelstvo: J. S. Oset.

Sadjerejsko društvo za Šoštanjski okraj

vabi tem potom vse ude in prijatelje tega društva k obilni vdeležbi predavanja potovalnega učitelja gospoda Ivana Bele-ta, katera se bo vršila v nedeljo dne 5. februarja t. l. ob 4. uri popoldan v gostilni gospoda Jožefa Skaza v Velenji.

Predavalo se bode o zmladletnem sajenji in cepljenji sadnega drevja, kakor tudi o cepljenji ameriških trt v tem času in porabitev ključev ali rožja istih za pridelek prihodnjih v koreninjenih ameriških trt.

Sejmovi. Dne 3. marcija v Lučanah, v Mariboru, v Oplotnici in na Vranskem. Dne 6. marcija v Vuzenicih, v Tilmiči.

Dopisi.

Iz Konjic. (Slavnost.) Slovenci bili so vedno zvesti rimskim papežem. To svojo zvestobo in ljubezen pokazali so že ob raznih priložnostih. Tudi zdaj, ko obhajajo sv. oče Leon XIII. 50letnico svojega škofovanja, Slovenci niso za drugimi narodi zaostali. Takrat odlikoval se je posebno naš trg in prelepa Konjiška župnija. Naše verno ljudstvo vdeleževalo se je prav pridno od škofije zaukazane devetdnevne, cerkev bila je skoraj vsako jutro polna, znamenje, da ljubijo svojega dobrega očeta, sivolasega starčka Vatikanskega jetnika. Posebno ginljivo bilo je gledati v nedeljo 19. februarja, ko jih je na stotine pristopilo k sv. obhajilu na namen sv. očeta, ter vroče molitve pošiljalo k Bogu za blagor sv. očeta in razširjanje sv. katoliške cerkve. K slovesni sv. maši ob 10. uri prišlo je ljudstva od vseh strani, da se je vse trlo. Vdeležili so se iste, kar bodi pohvalno omenjeno, tudi c. kr. uradniki tukajšnje sodnije in davkarije. Videli smo Konjiške tržane s svojim g. županom, kateri so šli po sv. maši okoli oltarja in položili dar za sv. očeta. V obče so Konjičani pokazali že v soboto zvečer naklonjenost od sv. očeta s prekrasno razsvetljavo. Lepo razsvetljen bil je posebno grad svitlega kneza Windisch-Graetza. Popoldne v nedeljo ob tretji uri priredilo je kat. politično društvo Leonovo be-

sedo. V lepo ozaljšanih prostorijah zbralo se je tudi iz sosednih župnij do 200 društvenikov, med njimi tudi knez Windisch-Graetz. Zbrane pozdravili so v prisrčnih besedah predsednik, preč. g. Jernej Voh, ter so razložili v poljudni besedi pomen današnje slovesnosti. Opisali so na kratko Leonovo mladost, kako jih je že v mladih letih vodila milost božja in jih za nekaj posebnega odločila. Tajnik društva, g. Tomažič naslikal je Leona kot »luč z neba« in dokazal, da jim v resnici pristojta ta primek. Društveni denarničar, g. Kukovič pokazal nam je Leona kot prijatelja Slovanov in se v živi besedi spominjal dobrot, ki jih Slovanom delé. G. predsednik še naznanijo, da je kat. politično društvo odposlalo tudi čestitko za sv. očeta na kardinala Rampolla. Sv. oče so milostljivo vsprejeli čestitko ter predsedniku društva brzojavno poslali svoj apostolski blagoslov. K sklepu oglasi se še g. dr. Rudolf in pravi, da vidi tukaj v sobi zraven papeževe podobe ob enem tudi podobo svetlega cesarja. Slovenec ljubi cesarja in je vselej zvest podanik njegov, zato predlaga, naj še pošlje brzojavna čestitka cesarju prigodom veselega dogodka v cesarski rodovini, namreč rojstva nadvojvoda vnuka v Lichteneggu. Tem besedam zbor navdušeno pritrdi. Še enkrat povabijo g. predsednik navzoče, naj sv. Očetu, današnjemu slavljencu in svetlemu cesarju zakličejo prisrčen živio — in krepek živio pretrese hišo. Razšli smo se veselih obrazov z željo se zopet kmalu videti pri zborovanju kat. političnega društva.

Iz Ormoža. (Naša čitalnica) priredila je v letošnjem predpustu dve primerni veselici svojim udom in gostom, prvo dne 22. januarija, o priliki občnega zbora čitalničarjev in sicer s tombolo in prosto zabavo. Druga veselica pa se je vršila dne 13. svečana, na pustni ponedeljek, s petjem in tombolo. Proti večeru začeli so se od vseh strani zbirati povabljeni gostje, in se jih je prav lepo število sešlo tako, da so bili vsi čitalnični prostori polni. V največjem številu so nas ta večer počastili Velikonedeljčani s svojim novim pevskim zborom pod vodstvom g. Ant. Ebrla, učitelja pri Veliki Nedelji. Ta pevski zbor je iz posebne prijaznosti sodeloval pri tej veselici, in pokazal s svojimi milodonečimi, vbranimi glasovi lepo izurjenost. Hvala vam pevci, le tako naprej! Med posameznimi točkami petja svirala je Ptujška godba. Potem je sledila tombola s prav lepimi dobitki. Ne smem zamolčati tudi hvalevredne postrežbe našega narodnega gostilničarja g. Fr. Gomzi-ja, ki nam je kaj vrlo vstregel s svojo izvrstno vinsko kapljico in z raznoterimi okusnimi jedili. Takšne veselice se ne dajo primerjati navadnim plesom po krčmah, temveč one so pravi narodovi prazniki, ker budijo v nas ljubezen do naroda in slov. jezika. Udeležujmo se prav radi takih narodnih veselice, ki imajo namen širiti narodno zavest med ljudstvom, da se potem znamo potegovati za svoje pravice, koje se nam žal, tako kratijo. Ne držimo torej križem rok, ako hočemo, da nam v kratkem prisije zlata zvezda enakopravnosti, ko bomo namreč dosegli vse tiste pravice, ki nam po božji in cesarski postavi grejo. »Na delo tedaj, ker resnobni so dnevi!«

Čitalničar.

Iz Brestovca pri Slatini. (Marsikaj) Željno že čakamo ljubo spomlad, da gremo k Žurmanu na kop ali pa v domače gorice. Nad našo občino se prav lepo razprostirajo vinske gorice, katere so dajale pred nekatere leti dokaj dobre vinske kapljice, ali Bogu bodi potoženo, zdaj nam je tisti dar božji odvzet, kajti peronospora, pa menda tudi trtna uš nam uničujeta čisto vinograde. Za to leto škropiti se vsi opominjajo in tudi za ameriansko trsje se kopa. Na kar se sme naša občina ponašati, to je sadno drevje, kajti če te, dragi bralec, kedaj pot pripelje tukaj skozi, bodeš mislil, da si pri-

šel v kak gozd, obstoječ iz samih sadnih drevesc. Za drugo pa smo veseli narodnega županstva, katero po slovensko uraduje. Do preteklega leta je še bil tukaj nemški obč. pečat, zdaj je pa slovenski. Tudi naš županov namestnik po svojem velikem spoštovanju zasluži, da tukaj nekaj spregovorim. On ima žganjarijo ter naznanja to slovenski napis nad hišo. On je čez vse naroden, katoliško-veren gospodar. V prav lepi krščanski zastopnosti s svojo ženo živi, zato mu je pa Bog dal svoj blagoslov, da ima vsega zadosti. On je tudi ud okrajnega zastopa, odbornik slov. katoliško-polit. društva v Slatini. Letos imamo tukaj velik sneg in hudo zimo, da je po kletéh večidel vse zmrznilo. B.

Iz Trbovelj. Ljudsko gibanje. Leta 1892 je bilo v Trbovljah 101 parov poročenih; rojenih je bilo 413, zmed teh 50 nezakonskih otrok, 13 mrtvih rojenih in 14 v sili krščenih. Umrlo jih je 323, 258 spod štirinajst let starosti, 75 pa starih čez 14 let; 59 jih je umrlo na sušici, večidel delalskega stanú; eden je bil ožgan na šurfu mrtev najden, okoli 26 let star in še do danes se ne ve, odkod je bil ta možki in kako da se je pisal; eden deček, okoli tedna star, je bil mrtev v Savi najden, ne ve se nič o tem mrtvem fantiču, več se jih je ponesrečilo pri rudarskem delu, enega rudarskega nadzor-nika, Jakoba Fürst-a z imenom, je pri streljanju pečine kamen v glavo zadel, pri čemur je bil mrtev; nekemu železniškemu delalcu je vlak roko odtrgal, roka je v Trbovljah pokopana, nesrečneža so pa v Ljubljano v bolnišnico spravili, kjer je neki umrl. Pravijo, da se je šalil z vlakom, češ, da ga bo iz tira prevrgel, pa vlak ni šale poznal, ter ga je strašno splačal. Se ve, da je bil nesrečnež nekoliko vinjen. Smrtna kosa torej vedno kosi, da bi le nobenega za smrt nepripravljenega ne pokosila!

Iz Srednjega Gasteraja. (Žalostna prikazen) na Slovenskem, osobito v Slovenskih Goricah, v štajarskem raju, je gotovo ta, da kar trumoma nepremišljenci potujejo čez širni ocejan v daljno Brazilijo v Južni Ameriki, sreče si iskat! Ali jo bodo našli? Ta kužljiva sapa je privedla tudi že do nas — v Srednji Gakteraj, od koder je odpotovalo že dokaj družin. Kdor je priden, varčen in delaven, gotovo ne hlepi po amerianski sreči, ter ne verjame sleparskim agentom, ki na vse mogoče načine, in z velikimi lažmi ljudi begajo ter hvalijo ameriansko podnebje. Tam je morda — obljubljena dežela, kjer se cedi mleko in med; kjer je zlata na cente, in se boja več pšenice potepta, kakor pri nas iz nje kruha pojé! Kaj jih neki žene tje, kaj, da zapustijo svojo rojstno vas, kjer je mislim najboljše? »Ljubo domá, kdor ga ima!« pravi pesnik. Zmoti jih hlepenje po bogastvu, ter nimajo o Ameriki pravih pojmov, zdravih nazorov, ter niti ne sanjajo, kakó se tamkaj živi, misleč, da jim bodo kar pečeni pišanci v grlo leteli, a se silno motijo. No, od nas se selijo sicer najbolj močni ljudje, delavci, brez katerih kmet niti gospod ne more živeti. Ali jim pa v Ameriki ne bo potreba delati? Kaj še, prav trdo bodo morali za delo prijeti, a na stara leta bodo gotovo poglami zopet nazaj v stari svet — v občino. Zakaj se pa raji ne selijo naši bogastvaželjni Slovenci v Bosno? Tam, kjer so zemljišča celo po ceni, ter raje puščajo one prostore Nemcem! Dandanes vse hlepi le po denarju, po bogastvu, poleg tega pa zgubi vero, Boga ter pozabi ljubezen do bližnjega, domovine, da celo rod-bina in prijatelji se pri tem maliku čestokrat pozabijo. Naša domovina gotovo izgubi s tem mnogo čilih močij, katere se tudi v Ameriki zaradi prevelikega naraščanja ne bodo mogle razvijati! Zatoraj se svetuje vsem Slo-vencem, da na vse kriplje branijo izseljevanje v Ameriko, ne verjemite onim sleparskim, brezvernim agentom, ter rečemo, da so pretečeno leto radi pomanjkanja 12.000 oseb nazaj v Evropo poslali. Bodimo oprezni!

Od Sv. Urbana pri Ptuj. (Pogreb.) Tukaj smo dne 19. februvarija častnega očeta Janeza Kos materi črni zemlji izročili. Rajni oče prečastitega gospoda župnika Alojzija Kos pri Sv. Martinu v Rožni dolini, so bili vzgled in kinč cele naše župnije, zato so naš prečastiti gospod župnik Fr. Zmazek pri odprtem grobu v lepih in tolažljivih besedah razložili življenje in dejanja blagega rajnega, ter so župljani rajnemu iz ljubezni zadnjo pot posodili. Bog mu večni mir in pokoj daj in večna luč mu sveti naj!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nj. veličanstvo svitli cesar se je odpeljal v torek v Territet, kopališče v Švici, kjer biva svitla cesarica. Doklej ostaneta Nju veličanstvi ondi, ni znano. — V torek je bilo več ur posvetovanje ministrov na Dunaji, hodilo jim je za skupni državni proračun, ki se predloži po veliki noči delegacijama. Kakor vsako leto, trdi se tudi letos, da tirja vojni minister večjih stroškov, letos neki celo za 5 milj., mislimo pa, da h koncu ne bode toliko. — V državnem zboru so vsprejeli poglavje »o soli«; vse tako, kakor je predložilo ministerstvo, dobiti bode torej tudi soli za živino.

Stajarsko. Pri Eisbachu, blizu Runa za Gradcem, našli so žilo živega srebra, ali ne zna se, če ga je toliko, da se spleča kopati za njim, kajti živo srebro je rado živo ter izgine, da ga ni več najti. — Čevljarska zadruga v Gradei je volila tudi letos si za predsednika g. Jurija Jurčiča, slov. rojaka, če se ne motimo, doma iz Majšperske župnije.

Koroško. Slov. rodoljubom se godi v tej deželi slej ko prej hudó; posebno c. kr. okr. glavar v Celovci, znani baron Mac Nevin, vžuguje slov. župane ter jih sili, naj dopisujejo državnim uradom vselej le nemški. — V Celovci se množijo judje in so postali nadlega že tudi nemškim liberalcem, pa kaj si čejo? Jud je liberalec in kjer je treba, še tudi Nemec. Težko se jih bode ubraniti. No mesto Slovencev, katerih se branijo v Celovci, naj pa dobijo jude!

Kranjsko. Društvo zdravnikov v Ljubljani je letos sklenilo, da se uraduje pri njem poslej le v slov. jeziku. Zares čudno, da je društvo, ki živi v osrednji slov. dežel, bilo doslej nemško! — Na gori Sv. Magdalene pri Šmariji je našel starinar g. J. Pečnik dva groba, kakor sodi, iz rimljanskih časov; v grobih je bilo več bronastega orodja in v vsakem lep bronast kotel, toda le-ta je razjedla ilovica tako, da se ne dasta več prenesti ter nju je samo še nekaj koscev.

Primorsko. V deželnem šolskem svetu v Gorici so sklenili, da mora mesto ustanoviti štirirazredno ljudsko šolo za slov. otroke. Nekateri Lahi so vsled tega kar divji, pa upamo, da se sčasom že privadijo tudi na slov. šolo. — Starosta primorskih poslancev je gospod J. Nabergoj v Trstu in »mladi možje« so mu zadnje dni nagajali, čemu ostane v klubu konservativcev; te dni pa je prišla deputacija 12 mož k njemu, ter mu je zagotovila, da uživa on slej ko prej zaupanje svojih volilcev. Tako je prav!

Hrvaško. Stolni korarji v Zagrebu so se obrnili s prošnjo do svitlega cesarja in sv. očeta, naj se izvoli že vendar enkrat nadškof v Zagrebu. Mogoče, da kaj izda njih prošnja.

Ogersko. Govori se, da odstopi grof Tisza kot minister pri Nj. veličanstvu ter stopi na njegovo mesto sedanji predsednik v drž. zboru, baron Banffy. Čudno,

da mora tak minister biti le kalvinec! — Vlada zatira Slovake čemdalje huje ter jim ne dovoli ljudskih shodov, češ, da so nevarni državi. Uboga država, če stoji na tako slabih nogah!

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. prejema sedaj poslanike katoliških držav, najlepše pa so vsprejeli menda grofa Revertera, ki zastopa avstrijsko državo našo. Izrecno so hvalili pobožnost našega svitlega cesarja.

Italija. V Rimu se snuje neki posebno društvo, ki hoče veliko rabuko napraviti zoper romarje iz Dunaja, posebno še zoper tiste, ki so udje bratovščine sv. Mihaela. Ni jim po volji, da se je v tem društvu govorilo o jetniku vatikanskem t. j. c. sv. očetu, ki se jim kratijo pravice do dedščine sv. Petra — do njih posvetne države. — V kratkem stopita v državni zbor dva moža, ki sta pri zadnjih volitvah padla ter sta huda nasprotnika sedanje vlade: Bonghi in Imbriani. More biti pa tudi pri teh volitvah ne bode sreča na nju strani, da-si se dela za nju od vseh strani.

Francija. Najznamenitnša novica je iz Pariza volitev Jule Ferryja za predsednika v senatu. Ta mož je bil že večkrat na čelu vlade pa so ga spletke vrgle iz vlade, sedaj pa utegne biti nevaren predsedniku republike — Sadi-Carnotu. More biti je prav tako, da-si Ferry ni mož po naših željah.

Anglija. V Šotiji prebiva iz večine katoliško ljudstvo, toda vse bogateje župnije so v rokah protestantskih duhovnikov. Le-ti nimajo ondi dela in tudi ne prebivajo tam, samo dohodki so njihovi. Lord Gladstone je sedaj vsaj nekaj pomogel ubogemu ljudstvu s tem, da taka župnija, če umrje protestantski duhovnik, ne dobi več protestant, ampak nje dohodki se obrnejo na korist občine.

Nemčija. Iz ječe v državni zbor pride vodja Ahlwardt — mož, ki je razkril tajnost, da puške nemške armade niso dobre, ker jih je neki jud Levy, v čegar tovarni so jih delali, naredil navlašč slabe. Ahlwardt je dobil zato pravdo in potem ječe več mesecev. Sedaj pa je izvoljen za poslanca in v drž. zboru v Berlinu so potrdili volitvo. Tako se zgodi pač redko.

Rusija. Car je pisal jako ljubeznjivo pismo sv. očetu v Rimu k njih jubileju in tudi v listih se piše prijazno o sedanjem poglavarji sv. katoliške cerkve, škoda je samo, da so to le besede, kajti katoliška cerkev nima mirnih dnij v carevini; posebno še ne v poljskih pokrajinah. Daj Bog sorodnim bratom kmalu spoznati, da niso na pravi poti!

Bolgarija. Knez Ferdinand se je vrnil »z ogle-dov« v Sofijo, glavno mesto svoje države in tu so mu prebivalci pripravili slovesni vsprejem. Kolikor se kaže, je to veselje pravo, ne prisiljeno, toda kaj se zna?

Srbija. Ta država je bližnja soseda Ogrov in torej se nihče ne čudi, da ima ona tudi slične navade in vidi se to najbolj pri volitvah. Pri Ogrih pa tudi pri Srbih vidi človek po volitvah pogostem — krvave glave volilcev. Letos pa hoče vlada zabraniti pretepe in je torej poklicala vojake pod orožje, da razženejo volilce, ako bi se kje spoprijeli. Ne vemo, če so take volitve posebno dobre.

Turčija. Turki so leni, posebno pa v vednostih. Tovneje je prišlo več turskih dijakov iz Azije v Carjigrad, najbrž zato, da si poiščejo dobre službe, ali to jim ni izteklo, ampak vlada jih je več sto zgnala skupaj ter jih je naložila v ladijo in so jih na vrat, na nos zavlekli nazaj v Azijo. To je bila nagla pomoč zoper »učene berače«.

Afrika. Odtodi v tem tednu ni bilo posebnih poročil, ali iz tega naj človek ne sklepa, da se ondi ni

ničesar pripetilo! Samo do stare Evrope se ni izvedelo in se tudi morebiti ne bode.

Amerika. V združenih državah napreduje katoliška cerkev vsako leto. Letos je ondi že 14 nadškofov, 75 škofov, 6945 duhovnikov in 2443 menihov. Cerkev pa je 8477. Katoliškega ljudstva je poprek že 8,806.095. To je veselo poročilo!

Za poduk in kratek čas.

„Oče je imel tri sine...“

Pravljica iz jutrovih dežel. Zapisal F. S. Šegula.

Toktemič, bogat Tatar, imel je z edino svojo ženo Turkan-Katano tri sine. Dan pred svojo smrtjo izroči kadiju (županu) onega mesta zapečaten testament, v katerem je odločil, da naj dobi tisti njegovih sinov vse premoženje, kateri bo najbolj dokazal, da je pravi sin Toktemičev. Oče umrje, kadi pa vse tri sine pred se pokliče ter jim prebere očetovo oporoko. Na mah pošljejo po mater, ki je pričala, da so vsi trije pravi sini njenega moža, še boljnih dokazov pa nobeden ni zamogel navesti. Kadi je bil v veliki zadregi, kateremu naj izroči očetovo premoženje. V tem pride sultan Togrul skozi oni kraj. Kadi hiti pred njega in mu razloži celo zamotano pravdo treh sinov Toktemičevih. Ker je sultan jezdil na lov z velikim spremstvom in se mu je mudilo, da prinese mumijo (maziljeno mrtvo telo) očeta Toktemiča, ter jo zapove 30 stopinj od sebe na noge postaviti. Potem izroči najstaršemu sinu lastno svojo lovsko samojstro ter reče: »kateri izmed vas treh s puščico očeta ravno v srce zadene, ta naj bo njegov dedič; drugače jaz ne znam končati vaše pravde!«

Najstarši pomeri, vstrelji, puščica v prsih mrliča obtiči. Meri tudi drugi in zadene ravno tako dobro. Tudi tretji sin poprime za lok, napne, a zopet z rok spusti nesrečno orodje ter proseč pade na kolena pred sultana: »O gospod, ne huduj se nad menoj, Tvojim zvestim hlapcem, ker ne morem izpolniti Tvoje zapovedi. Spominjam se svojega dobrega očeta, njihovih lepih nauk, njihovih skrbij za mene, brezštevila njihovih dobrot. Ljubili so me tako, kakor bi bil jaz edini njih sin. Kako bi zamogel sedaj tako grozovito nehvaležen biti da bi jih še mrtvega ranil! Rajše zgubim vso pravico do moje dedščine, kakor bi si jo na tak način pridobil.«

Sultana solze oblijejo, lastnoročno vzdigne na zemlji ležečega mladeniča, poljubi ga na čelo in reče: »Ti si najbolje dokazal, da si pravi sin blagega Toktemiča. Ti bodi njegov edin dedič! Ona dva pa zvežite in jih za sužnja prodajte; kajti s svojo nehvaležnostjo sta očitno pokazala, da nista prava sina plemenitnega očeta.«

Sv. misijon v Celji.

Veseli dnevi so bili za našo Celjsko faro, ko smo namreč od 19. do 27. februarja v tukajšnji farni cerkvi sv. Danijela obhajali sv. misijon. Vodila sta ga znana slovenska misijonarja, vlč. gg. Doljak in Sajovic. Izmed 10.000 faranov jih je pristopilo k mizi Gospodovi okoli 7000. V resnici nepričakovano mnogo. Želja po slovenskem misijonu je bila že splošna, ker je že 34 let preteklo od zadnjega misijona. Staro in mlado, kmet in gospoda, vse je hitelo k pridigam. Ves božji dan je bila cerkev napolnjena vernega ljudstva. Vse je navdušeno za izvrstna govornika. Bog vaju spremljaj in podpiraj na težavni poti ter srečno pripelji v kraj, kamor vsi hrepenimo.

Presrečno hvalo izrekamo hvaležni farmani tudi

drugim čč. gospodom, zlasti oo. kapucinom, ki ste se trudili za naše duše ter nas zopet z Bogom spravili. Posebna čast in hvala pa gré našemu mil. in vlč. gosp. opatu za ves trud, skrb in požrtvovalnost, ker stojite kakor skala, kedar se gré za blaginji našega naroda: za vero in narodnost. Bog bódi Vaš plačnik, mi Vam pa ostanemo iz celega srca udani in hvaležni farmani celjski!

Smešnica. Iz neke bavarske vasi pride kmetica k zdravniku ter ga prosi, naj ji da kako zdravilo za nje moža. Zdravnik ji napiše »recept« ter ji naroči, naj dene zdravilo na rano moža ter jo rahlo obveže s plateno cunjjo. Čez dva dni pride zdravnik sam h kmetu pa najde lepo oviti recept na njegovi rani.

Razne stvari.

(Cesaričinja udova) nadvojvodinja Štefanija je bila te dni pri svoji svakinji, vojvodinji Gizeli v Monakovem, včeraj pa se je vrnila na Dunaj.

(Cecilijino društvo.) Milostljivi gospod knezoškof Dr. Mihael Napotnik darovali so za Cecilijino društvo 25 gld., za koji velikodušni dar najsrčnejšo zahvalo izreka odbor.

(Slovstvo.) »Sv. Pavel, apostol sveta in učitelj narodov, njegovo življenje in delovanje opisal dr. Mihael Napotnik, knez in škof lavantinski«. Le-te zanimive knjige se pripravljajo sedaj že drugi natis ter izide kje v meseci juniji in se tedaj dobi tudi pri knjigotržcih.

(Okrajni zastop) v Celji ima ta-le odbor: dr. Jos. Serneč, odvelnik v Celji, načelnik in namestnik g. Ivan Hausenbichler, župan v Žalcu; Hugon vit. Berks. graščak na Blagovini, dr. Ivan Dečko, odvetnik in Lovro Baš, c. kr. notar v Celji, ter Norbert Zanier, trgovec v Št. Pavlu in Ad. Marek, mestjan v Celji.

(Imenovanje.) Naš rojak veleč. gosp. Florijan Kleine, župnik in profesor v pokoji, je postal duhovni svetovalec Krške škofije.

(Razdelitev šole.) Stara glavna šola v Konjicah razdeli se v tri samostalne šole, namreč: v slovensko petrazrednico in nemško dvorazrednico v Konjicah ter se v Tepanjah ustanovi še posebna dvorazrednica s slovenskim učnim jezikom. Ravno tako se je razcepil krajni šolski svet Konjiški na tri kampe. In kdo je tega kriv? Večinoma narodnostni prepir! Obžalujemo to iz marsikaterega oziroma posebno zavoljo nepotrebnih stroškov.

(Čitalnica) v Brežicah priredi svoj občini zbor 19. marcija ob 5. uri popoldne, ob 8. uri zvečer pa gledališko predstavo in petje.

(Sadjereja.) V nedeljo, dne 5. marcija ob 4. uri popoldne ima g. J. Bele, potovalni učitelj za sadjarstvo in vinarstvo v Mariboru, v Velenji poučni govor o požlajnevanji ameriških trt. Zeleti je, da se pouka vdeleži obilo poslušalcev.

(Kose.) Pri Judenburgu ima nek Wittgenstein tovarno za kose, ali v njej se ni ravnilo po postavah, zato so mu odvzeli 250.000 kos ter jih ravno sedaj topijo — v železo.

(Šulverein.) Podružnica nemškega šulvereina na Zidanem mostu je razpadla, ali bolje, c. kr. namestnija jo je razpustila.

(Cecilijinemu društvu) darovali so, oziroma letnino plačali sledeči preč. gospodje in gospe: dekan Tombach 2 gld., nadžupnik Fröhlich 2 gld., župnik Vraz 2 gld., kaplan Ulčnik 1 gld., župnik Andrej Zdolšek 5 gld., inženir Bernuth iz Gradca 5 gld., gospa Küster 5 gld., gospa Dernjač 2 gld., neimenovan 1 gld. 5 kr., dvorni

Premiran z zlato svetinjo v Bruselu 1892
in s častnim diplomom in zlato svetinjo v
Londonu 1893.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katero želodec in opravi-
bila prebavnih delov ži-
vota krepeča in tudi od-
prt život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja
Gabrijel PICCOLI,
lekar „pri angelju“
v Ljubljani

na Dunajski cesti-
Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdelovatelj razpošilja
to tinkturo v zaboječkih
po 12 steklenic in več. Zaboječek z 12 stekl.
stane gld. 1'36; s 24 gld. 2'60; s 36 gld. 3'84;
s 44 gld. 4'26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno
težo in velja gld. 5'26; 110 stekl. gld. 10'30.
Poštino plača vedno naročnik.

Depôt v lekarnah Bancalari in König v
Mariboru. 8-30

Izšla je v **Cirilovi tis-**
karni v Mariboru knjiga

Žalostna mati Božja,

spisal

Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku,

6. natis. Obsega pouk o češčenju
žal. matere Božje, pobožnost sedem
petkov v čast žal. materi Božji,
razne molitve in pobožnosti za god
sedem žalosti Marije Device, zbirko
molitev za očitno in domačo službo
Božjo in precejšnje število svetih
pesmij. Ta posebno za sveti postni
čas primerna knjiga stane
vezana v polusnje . . . fl. — 70
„ z zlatim obrezkom „ — 80
„ v usnje z zlatim
obrezkom . . . „ 1'40

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva
Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za
spalnice, postrežnih miz, miz za sa-
lone, pisarnih in napravnih miz,

kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, diva-
nov, balzakov, otoman, sof, kanape-
jev, naslanjačev, posteljnih vložkov
in žimnic

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih

zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlače-
nim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ce-
niki brezplačno in franko. 15-20

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

IZJAVA.

zavarovalnica

„Dunav“

na Dunaji

izplačala mi je na hiter način celo odškodnino brez odbitka po
gospodu glavnem zastopniku Josipu Drolz-u v Laškem trgu
v mojo popolno zadovoljnost, kar radi tega tudi javno potrjujem
z veliko hvalo, ker iz različnih važnih pregreškov do zavaroval-
nih štatutov nisem imel nobene pravice na povrnitev odškodnine.

V Zigonu, dne 24. februarja 1893

+ Marija Klepej.

Hrastnik, l. r., podpisatelj.

Resničnost potrjuje se občinsko-uradno.

(L. S.)

Amon, l. r., župan.

Vabilo.

Posojilnica v Pišecah ima svoj deveto-
letni občni zbor 5. marcija 1893 ob 10. uri
dopoldne v poslopju g. Ant. Verstovšek-a.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva. 2. Potrjenje let-
nega računa. 3. Razdelitev dobička. 4. Voli-
tev načelstva in računskih pregledovalcev.
5. Nasveti.

Če k temu občnemu zboru ne pride za-
dostno število zadržnikov, skliče se ob 3.
uri popoldne istega dne s taistim dnevnim
redom drugi občni zbor, kateri sme brez-
pogojno sklepati. K obilni vdeležbi vabi

Načelstvo.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne
in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni
papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svil-
nati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole
in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,

gosposke ulice št. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po
ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da
na tanjko pazite na mojo trdko. 1

Tiskarna sv. Cirila

priporoča naslednje knjige:

1. „**Žalostna mati Božja**“, spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku,
6. natis. Obsega pouk o češčenju žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast
žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device,
zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pes-
mij. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane
vezana v polusnje . . . gld. — 70
„ z zlatim obrezkom . . . „ — 80
„ v usnje z zlatim obrezkom . . . „ 1'40
2. „**Družbine bukvice za dekleta**“, spisal Josef Rozman, pokojni
Konjiški nadžupnik, 12. natis; namenjene v prvi vrsti dekletom Križevske družbe,
pa tudi vsem dekletom sploh jako koristne, veljajo
vezane v usnje z barvanim obrezkom . . . gld. 1'30
„ „ rudečim „ . . . „ 1'40
„ „ zlatim „ . . . „ 1'60
3. „**Duhovni Vrtec**“, 4. natis, priporočanja vredna molitvena knjiga,
posebno za mladino, stane
v usnje vezan z zlatim obrezkom . . . gld. — 85
s kopčo . . . „ — 95
4. „**Sveto opravilo**“, spisal Anton Slomšek, nekdanji viši ogleda šol,
5. pomnoženi natis; namenjeno šolarjem viših razredov, velja
vezano . . . gld. — 35
„ v polusnje z zlatim obrezkom . . . „ — 50
„ v usnje z zlatim obrezkom . . . „ — 60
5. „**Ključek nebeški**“, spisal Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru, za
šolarje nižjih razredov, velja
vezan . . . gld. — 30
„ v polusnje z zlatim obrezkom . . . „ — 40
„ v usnje „ . . . „ — 50
6. „**Bukve božje v naravi**“, podomačil P. Hrisogon Majar, stane 20 kr.
7. „**Božič**“ pridnim otrokom, spisal Alojzij Vakaj, stane 15 kr.
8. „**Svete pesmi za šolarje**“, vezane 10 kr.
9. „**Zbirka narodnih pesmij**“ I. snopič 10 kr.
10. „ „ „ II. snopič 10 kr.
11. „**Ženitovanje**“ 15 kr.

Odgov. urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

(Odgov. J. Otorepec.)